

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 30 czerwca 2004 r.

w sprawie T-317/01, M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego M+M EURODATA — Wcześniejszy słowny znak towarowy EURODATA TV — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2004/C 239/32)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-317/01 M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH z siedzibą we Frankfurcie nad Menem (Niemcy), reprezentowana przez M. Treisa, adwokata, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnicy: S. Laitinen i U. Pflęghar), w której drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była Mediametrie SA z siedzibą w Paryżu (Francja), reprezentowana początkowo przez adwokata D. Dupuis-Latoura, a następnie przez adwokata S. Szilvasiego, mającej za przedmiot skargę wniesioną na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 października 2001 r. w sprawie R 698/2000-1, dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Mediametrie SA a M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH, Sąd (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, A. W. H. Meij oraz N. J. Forwood, sędziowie; sekretarz: D. Christensen, administrator, wydał w dniu 30 czerwca 2004 r. wyrok, który zawiera następujące rozstrzygnięcia:

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 października 2001 r. w sprawie R 698/2000-1 z wyjątkiem części powyższej decyzji dotyczącej przekazania sprawy do Wydziału Sprzeciwów w celu rejestracji znaku towarowego w odniesieniu do towarów i usług objętych zgłoszeniem i należących do klas 9, 16 i 42.
- 2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez skarżącą.
- 3) Interwenient uboczny ponosi koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 2.3.2002.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 8 lipca 2004 r.

w sprawie T-334/01, MFE Marienfelde GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe, wzory i modele) (OHIM) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejszy słowny znak towarowy HIPPOVIT — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego HIPPOVITON — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawo do bycia wysłuchanym)

(2004/C 239/33)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-334/01, MFE Marienfelde GmbH, z siedzibą w Hamburgu (Niemcy), reprezentowana przez S. Rojahn oraz S. Freytag, adwokatów, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe, wzory i modele) (OHIM) (pełnomocnicy: E. Joly oraz G. Schneider), w której drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą, interwenientem przed Sądem Pierwszej Instancji, była Vétoquinol AG, dawna Chassot AG, z siedzibą w Bernie (Szwajcaria), reprezentowana przez A. Kockläuner, adwokata, mającej za przedmiot skargę na decyzję czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 września 2001 r. (sprawa R 578/2000-4) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między MFE Marienfelde GmbH a Vétoquinol AG, Sąd Pierwszej Instancji (druga izba), w składzie: N. J. Forwood, prezes, J. Pirrung i A. W. H. Meij, sędziowie; sekretarz: D. Christensen, administrator, wydał w dniu 8 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Decyzja czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe, wzory i modele) z dnia 26 września 2001 r. (sprawa R 578/2000-4) jest nieważna.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego ponosi swoje własne koszty, jak również koszty skarżącej.
- 4) Interwenient ponosi swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 16.3.2002.